

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27916

гр. София, 20.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в закрито заседание на 20.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **12171** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП. Образувано е по жалба на А. Я. М. срещу заповед № GRAM- 1308701 от 26.11.2024 г., издадена от младши полицейски инспектор в РУ- Р. към ОМДВР- В.. С писмена молба от 19.12.2024г. е направено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт.

Ответникът – младши полицейски инспектор в РУ- Р. към ОМДВР- В. при изпращане на препис от искането не е представил становище по неговата основателност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства представени по делото и обсъди изложението на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със заповед № GRAM 1308701 от 26.11.2024 г., на основание чл. 171, т. 1, б. „ж“ от ЗДвП спрямо А. Я. М. е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „временно отнемане на средство за управление на моторно превозно средство на водач“, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места, за срок от един месец.

Искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнението е направено по време на висящността на процеса по оспорването на заповедта. Жалбата е подадена на 27.11.2024г., а заповедта е връчена на 26.11.2024г., поради което е процесуално допустимо за разглеждане и произнасяне по същество досежно основателността му.

Съгласно чл.172, ал.5 ЗДвП, заповедта за налагане на принудителни административни мерки по чл.171, ал.1 ЗДвП може да се обжалва пред административния съд по реда

на АПК. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго- чл.172, ал.6 ЗДвП. В процесния случай от формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение *ex lege*, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава и аргументира в решението си по чл. 172, ал.6 от ЗДвП. Доколкото специалният Закон за движение по пътищата не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповедта, приложими са общите такива по чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от АПК. Допуснатото от специалния закон изключение от общото правило на чл. 166, ал.1 от АПК, защитава обществения интерес.

Оспорващият е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на интереса на държавата при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на акта.

На първо място, в обстоятелствената част на искането от 19.12.2024г. не са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение на заповед № GRAM- 1308701 от 26.11.2024 г., по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. Не са представени нови писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда, относно условията по чл.166, ал.2 АПК. Такива не се съдържат в представената по чл.152, ал.2 АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл.166, ал.2 АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, нито са презумирани по чл.154, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

На второ място, с влязло в сила определение № 26297/06.12.2024г. вече веднъж е било отхвърлено искането на А. Я. М. за спиране изпълнението на заповедта. С настоящата молба се излагат напълно идентични съображения, свързани с факта, че с отнемане на свидетелството за правоуправление жалбоподателят ще бъде лишен от възнаграждението си, което получава по трудов договор /поради излизането му в неплатен отпуск/, а отделно от това трябва да издържа двете си деца и жена си, която е безработно лице. Съдът вече се е мотивирал и се е произнесъл по тези твърдения на А. Я. М., като ги е намерил за неоснователни. Съгласно чл.166, ал.2, изр. второ от АПК „изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства“, такива нови обстоятелства, настъпили след 06.12.2024г. до днес- 20.12.2024г. не се сочат, напротив въвеждат се абсолютно същите, които са били предмет на преценка при предходното разглеждане на искането.

За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице такова основание, което е със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен и интензивност интересите на засегнатото лице. При прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, съдът намира, че от предварителното изпълнение на заповедта на А. Я. М. няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на обществения интерес. И на последно място, дори хипотетично да се предположи, че

на оспорващата страна ще се нанесат вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен административния акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат да възстановяване от ОДМВР- В. при предявяване на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

В заключение, А. Я. М. не доказва, че предварителното изпълнение на акта му е нанесло значителни или трудно поправими вреди в периода от 06.12.2024г. до настоящия момент- 20.12.2024г., които да засягат или накърняват негов водещ имуществен или нематериален интерес, който е със същата или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, който законът охранява.

По така изложените съображения, настоящата инстанция обосновава правен извод за неоснователност на подадената молба, в който смисъл постановява и съдебния акт.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, на основание чл.166, ал.3 във вр. ал.4 от АПК

О П Р Е Д Е Л И

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Я. М. за спиране на изпълнението на заповед № GRAM-1308701 от 26.11.2024 г., издадена от младши полицейски инспектор в РУ- Р. към ОМДВР- В..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: